Overactieve blaas

Haio: WILLEMSEN Amber , V.U.B.
Promotor: VANSINTEJAN Johan , V.U.B.
Praktijkopleider: Lamberts An , ROGGEN Inge , Vanderoost Sofie

Context: Deze masterproef kadert in de adaptatie van de Finse Duodecim richtlijn ‘overactive bladder’ naar de Belgische zorgcontext. Deze herziening werd aangevraagd door Ebpracticenet, een elektronisch platform waar evidence-based informatiebronnen beschikbaar zijn voor alle Belgische zorgverleners.

Onderzoeksvraag: In deze masterproef zullen volgende klinische vragen behandeld worden: ‘Welke klinische onderzoeken bij vermoeden van OAB bij vrouwen?’, ‘Welke labotesten bij vermoeden van OAB bij vrouwen?’, ‘Wat is de niet-medicamenteuze behandeling van OAB bij vrouwen?’ en ‘Wat is de medicamenteuze behandeling van OAB bij vrouwen?’. De masterproef van Toon Oris focust zich op overactieve blaas bij mannen.

Methode: Het adaptatieproces verloopt volgens een vast stramien, terug te vinden in het ‘handboek voor Haio’s over de inhoudelijke en contextuele aanpassing van Duodecim richtlijnen’. Er wordt gebruik gemaakt van een ‘matrix’ om alle stappen grondig te noteren. Eerst wordt de screeningsfase doorlopen, waarin een literatuuronderzoek wordt uitgevoerd en de relevante richtlijnen worden geëvalueerd met het AGREE-II instrument. De geïnventariseerde aanbevelingen worden vervolgens gewaardeerd op samenhang, courantheid en toepasbaarheid. De geselecteerde richtlijnen worden gebruikt om de oorspronkelijke Duodecim aanbevelingen te adapteren indien nodig. In de adaptatiefase wordt een eerste versie van de geadapteerde richtlijn opgesteld en aan elke aanbeveling een GRADE toegekend. In de implementatiefase toetsen we bepaalde aanbevelingen af bij urologen door middel van een online enquête. Als laatste stap wordt implementatiemateriaal ontworpen om huisartsen een vlot overzicht te geven van de aanpak van overactieve blaas bij hun patiënt.

Resultaten: Er werden 2 richtlijnen weerhouden in de screeningsfase waarmee de Duodecim richtlijn geadapteerd werd: ‘AUA/SUFU diagnosis and treatment of OAB in adults’ en ‘NICE urinary incontinence and pelvic organ prolapse in women’. De aanbevelingen omtrent fysiek onderzoek, urineonderzoek en behandeling van OAB werden geadapteerd. Een GRADE werd toegekend aan elke aanbeveling. Door de feedback van urologen via de enquête werden 2 mineure aanpassingen uitgevoerd en 1 aanbeveling verwijderd. Als laatste werd een flowchart ontworpen die een samenvatting geeft van de aanbevelingen.

Conclusie: De Duodecim richtlijn ‘overactive bladder’ werd geadapteerd naar de Belgische zorgcontext. Aanbevelingen werden gedaan op vlak van diagnose en behandeling.